

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3944/2021
12.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Маријана Тонић адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Урош Цветојевић адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Милан Милосављевић адвокат из ..., ради својине, одлучујући о ревизији тужиле ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2423/20 од 19.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2423/20 од 19.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог ГГ за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2423/20 од 19.01.2021. године, усвојена је жалба туженог ГГ и преиначена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави П 514/20 од 22.07.2020. године, тако што је: одбијен тужбени захтев којим је тужила АА тражила да се према туженима утврди да је власник и држалац површине од $\frac{1}{2}$ парцеле ... КО ... – њива 3. класе укупне површине 29,05 ари, и то оног дела који се са својом спољном страном граничи са парцелом 2197, све према скици вештака геометра, што су тужени дужни признати и дозволити тужилу да се на основу ове пресуде укњижи као власник наведене опредељене површине од $\frac{1}{2}$ парцеле ... код Службе за катастар непокретности у Петровцу на Млави (тачка 1); одбијен тужбени захтев којим је тужила ББ тражила да се према туженима утврди да је власник и држалац површине од $\frac{1}{2}$ парцеле ... КО ... – њива 3. класе укупне површине 29,05 ари, и то оног дела који се својом спољном страном граничи са парцелом 2195/1, све према скици вештака геометра, што су тужени дужни признати и дозволити тужилу да се на основу ове пресуде укњижи као власник опредељене површине од $\frac{1}{2}$ парцеле ... код Службе за катастар непокретности у Петровцу на Млави (тачка 2); обавезане тужиле да туженом ГГ на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 177.650,00 динара (тачка 3).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља ББ је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени ГГ је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се иста одбије као неоснована, а тужиља обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље ББ није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 204. став 1. ЗПП.

Тужиље су тражиле утврђење да су одржајем стекле право сусвојине са $\frac{1}{2}$ дела парцеле ... КО ... укупне површине 29 ари и 05 м², свака на делу означене парцеле идентификованог својим положајем у односу на суседна земљишта. Тужбу су поднеле против тужених ГГ – законског наследника покојне ДД, која је у време подношења тужбе у катастру непокретности била уписана као сувласница предметне парцеле са уделом од $\frac{2}{8}$ идеалних делова и ВВ – сувласнице исте парцеле са $\frac{4}{8}$ идеалних делова (тужиље су уписане као сувласнице парцеле са уделама од по $\frac{1}{8}$ идеалних делова). Уговором о поклону Ов. 904/03 од 04.03.2003. године, закљученим пре подношења тужбе, поклонодавац ДД је свој сувласнички удео од $\frac{2}{8}$ идеалних делова на парцелама ... и ... КО ... пренела на туженог ГГ, који је истог дана – уговором о поклону Ов. 905/03, тако стечени сувласнички удео пренео на синове ЂЂ и ЕЕ. Поклонопримци ЂЂ и ЕЕ су право сусвојине на спорној парцели уписали у катастар непокретности након подношења тужбе, на основу решења Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Петровац на Млави од 30.05.2019. године.

Првостепени суд је, утврдивши да су тужиље савесни држаоци парцеле ... КО ..., усвојио тужбени захтев. По становишту тог суда, поклонодавци из уговора о поклону Ов. 905/03 од 04.03.2003. године су право својине стекли током парнице – уписом свог права у катастар непокретности, што не представља сметњу да се започета парница оконча између странака наведених у тужби.

Одлучујући о жалби туженог ГГ другостепени суд је, са позивом на одредбу члана 211. ЗПП, преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев. По становишту тог суда, тужбом нису обухваћена сва лица као нужни супарничари имајући у виду да је пре подношења тужбе тужени ГГ свој сувласнички удео на предметној парцели, стечен уговором о поклону Ов. 904/03 од 04.03.2003. године, истим правним послом Ов. 905/03 од 04.03.2003. године пренео на поклонопримце ЂЂ и ЕЕ. Ту околност тужени ГГ истакао је већ у одговору на тужбу, а тужиља по сазнању за ту чињеницу није тужбом обухватила сва лица, већ је, након противљења новотужених ЂЂ и ЕЕ да ступе у парницу, одустала од извршеног субјективног преиначења тужбе.

Изложено правно становиште другостепеног суда прихвата и ревизијски суд.

Одредбом члана 211. ЗПП прописано је: да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално-правног односа (став 1.); да ако сва лица из става 1. тог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован (став 2.); да о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности (став 3.).

У спору за утврђење права својине на непокретности у сусвојини више лица, сви сувласници морају бити обухваћени тужбом јер се налазе у положају нужних супарничара из наведене законске одредбе. Због тога примена члана 211. ЗПП у овом спору није спорна.

Правно становиште нижестепених судова разликује се по питању примене члана 204. став 1. ЗПП. Према тој одредби, ако странка отуђи ствар или право по коме тече парница, то не спречава да се парница међу истим странкама доврши. Првостепени суд сматра да је сувласнички удео туженог ГГ отуђен у току парнице, јер су стипендијаци своје право својине уписали у јавне књиге након подношења тужбе, а по схватању другостепеног суда отуђење је извршено пре подношења тужбе – уговором о поклону од 03.04.2003. године.

Отуђење спорног права у току парнице подразумева правни посао којим странка у току парнице преноси на треће лице право о коме тече спор. Правни посао којим је отуђена ствар или право о коме се води парница доводи до престанка стварне легитимације. У конкретном случају, тужени ГГ је свој сувласнички удео на спорној парцели отуђио правним послом закљученим пре подношења тужбе и из тог разлога је у одговору на тужбу оспорио своју пасивну легитимацију. Тужила је одустала од преиначења тужбе на стипендијаци права сусвојине на предметној парцели, а до закључења главне расправе против њих није поднела посебну тужбу о којој би се расправљало заједно са тужбом поднетом против туженог ГГ.

Из наведених разлога, по оцени ревизијског суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени члана 204. став 1. ЗПП. Остали ревизијски наводи нису од значаја јер не постоји потпуна пасивна легитимација у смислу члана 211. став 1. наведеног Закона.

Стога је, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Трошкови туженог ГГ за одговор на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Због тога је његов захтев за накнаду тих трошкова одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић